

Publicerad 2005-03-16 11:29 av Matilda Fransson

Regnig barndomskoja

Jag ser en värld så grå och kall som ingen annan

Karamellerna är slut, fräknarna är borta och regnmolnen tynger himmelen.

- Mamma mamma, jag vill bygga en koja... men mamma lyssnar inte, finns inte... så jag blir själv i min koja.
Filtarna och kuddarna blir inte lika varma och mjuka utan henne.

dropp, dropp, dropp...

En flicka sitter ensam i en koja av filter på ett öde fält utan gräs.

- Vill du leka med mig?

- Nee, säger döden och vänder hem igen.

En flicka sitter ensam i en koja av filter på ett öde fält utan gräs.

dropp, dropp, dropp...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Matilda Fransson med Poeter.se id #1763 innehar upphovsrätten